

..... Λ Υ Ρ Α

0.- Φίλοι ακροαταί, μᾶς ἀκοῦτε κἀθε Βάββατο ἀπὸ τὸν Σταθμὸ τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων στὶς 6 καὶ τέταρτο, τὸ ἀπόγευμα, καθὼς καὶ κἀθε Δευτέρα στὶς δύο παρά εἴκοσι ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ σταθμὸς Θεσ/νίκης.-

Τὸ πρόγραμμα γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ Στάθης Εὐσταθιάδης. Μουσικὴ διεύθυνση 'Ηρακλῆ Κοκοζίδη.

Θά τραγουδήσουν σήμερα μὲ τὴ σειρά, πού θά τοὺς ἀκούσετε: 'Ἡ Παναγιώτα Παναγιωτίδου, ~~Στάθης Εὐσταθιάδης~~ 'Ηρακλῆς Κοκοζίδης, Μαρία Εὐσταθιάδου, Στάθης Εὐσταθιάδης καὶ.....

Συμμετέχουν οἱ: Ἡ Κλεονίκη Ιωαννίδου, Γιάννης Ιωαννίδης καὶ Νῆκος Εὐσταθιάδης.

Τὸ σημερινὸ μας πρόγραμμα περιλαμβάνει διάφορα ποντιακὰ τραγούδια καὶ τὸ μνημόσυνο ἑνὸς ἀγπῆτοῦ τέκνου τῆς ποντιακῆς μας οἰκογενείας. Ὁ θάνατος δὲν δημιουργεῖ τὴν ἀπαισιοδοξία τῆς ζωῆς, εἶναι μιὰ ἀνάγκη, πού τὴ δεχόμεθα ἀναξίρητα. Συμβαδίζουν τῆς ζωῆς οἱ χαρές μὲ τοὺς πόνους τῆς. Ὁ λαὸς μας ξέρεי νά τιμᾷ τὴν 'Ιστορίαν του, τὴν παράδοσίν του, τοὺς νεκροὺς του, ἀλλὰ καὶ νά χαρῇ τὴν ὁμορφὴν ζωὴν, ὅπου ἐργατικὸς καὶ δημιουργικὸς πάντα, τραγουδᾷ τίς χαρές καὶ τοὺς καὺμούς τὴν εὐτυχίαν καὶ τοὺς πόνους τῆς.

Ὁ πόντιος, λαϊκὸς ποιητὴς καὶ τραγουδιστής, χωρὶς δυσκολεῖα βρῖσκει τὴν εὐτυχίαν του, τὴν χαρὰν του μέσα στὴν ἴδια τὴ δουλειὰ του, ἐκεῖ στὸ ὕπαιθρο, ὅπου ἀντάμα μὲ τὴν ἀγαπημένην του βοτανίζουν τὸ χωράφι, μεγαλώνουν ἐκεῖ τὸν ἔρωτά τους οἱ δύο ἀγαπημένοι καὶ κάνουν ἔτσι τὴ ζωὴν τους πρὸς ξειοῦραστη, λαφρύνουν τὸ βάρος τῆς δουλειᾶς καὶ περνοῦν τίς ὥρες χαρούμενα καὶ εὐτυχισμένα.

Τ' ἄρνόπο μ' ἐβοτάνιζεν καὶ ἐγὼ ἐπενερίνα

τά κόκκιννα τά μάγλα θε ἐκλείσκουμ' καὶ καὶ ἐφίλνα.

..... Λ. Τ.

3/ Σὰν τὴ ζωὴν τὴν ὁμορφὴν, ὁμορφὴν εἶναι καὶ ἡ ἀγάπη εἴτε ἐρωτικὴ εἶναι, εἴτε πατρικὴ, μητρικὴ καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλη. Οἱ ἀγάπες τοῦ λαοῦ εἶναι ἄδολες, περιέχουν ἰδανικὰ καὶ θρέφουν αἰσθήματα ἀγνῶ, ὅπου ἡ ἐκδήλωση εἶναι ἀγνή, πηγαία, ἀληθινή. - Ἀκοῦστε μιὰ γνησίαν ἐκφραση θαυμασμοῦ τοῦ ἐωρτευμένου νέου πρὸς τὴν καλὴν του:

" Ἀς ἄσπρα καὶ ἄς σὰ κόκκιννα εἶσαι ζωγραφισμέντσα

καὶ μὲ τά χάρεις τῇ θεοῦ εἶσαι τονατεμέντσα.

Μὲ ἄσπραδιές καὶ κοκκινιές εἶσαι ζωγραφισμένη, μ' ὅλες τίς χάρεις τοῦ θεοῦ ἐσύ 'σαι στολισμένη. -

Καὶ γιατί νά μὴν εἶναι; Τὸ βαθμὸ τῆς ἐκτίμησής της δίνουν οἱ ὁμορφιές καὶ οἱ χάρεις, πού συγκεντρώνονται στὸ πρόσωπο καὶ στὸ ὦραϊο τῆς σῶμα. Τὴν ἀξία της δὲν τὴν παρηγωνίζουν οὔτε τά χρήματα

....οὔτε καί τὰ πλούτη, πού θέλουν σήμερα νά ὑποτάξουν αἰσθήματα καί πνευματικές ἀξίες, ὅμως καί ποτέ δέν τό κατορθώνουν.

.....λ-τ.....

"Υστερα ἀπό τήν ἐπόμενη ἀνακοίνωση, θά συνεχίσουμε τό πρόγραμμά μας

.....

Συνεχίζουμε τό πρόγραμμά μας.

Φίλοι ἀμφοταί, σήμερα κλείνει ἕνας χρόνος, ὅπου ἡ σκληρή μοίρα τῆς ζωῆς ἔρριξε τόν κεραυνό της στό ἀγαπημένο σπίτι τοῦ Ἀθηναγόρα Ἀμανατίδη. Ἡ ποντιακή αὐτή οἰκογένεια, πού κρατεῖ πιστά τήν Ποντιακή παράδοση, δέχτηκε τό σκληρό χτύπημα τοῦ Χάρου. Πρίν ἀπό ἕνα χρόνο ὁ Χάρος ἔρριξε τό φαρμακερό του βέλος, ὅπου ἡ σαῦτιά σημάδεψε τό πιό ἀγαπημένο παιδί τῆς οἰκογένειας Ἀμανατίδη. - Τό ἀτυχές θῦμα εἶναι ὁ Παυλάκης Ἀμανατίδης, παιδί II ἐτῶν. Μαθητής ἀριστος, ἐργατινότατο καί λογικώτατο, μέ σύννεση καί φρόνηση πάλευε μέ τή ζωή ἐδῶ στή θεσ/νίκη καί βοηθοῦσε σημαντικά τή φτωχή του οἰκογένεια.

- Ὁ λόγος ὅμως, πού τό μνημονεύομε σήμερα εἶναι κυρίως ἄλλος. Ὁ μικρό Παυλάκης κρατοῦσε τήν ποντιακή παράδοση-παράξενος ἴσως-τόσο πιστά.

- Πατέρα, ἔλεγε, ἀγαπῶ τὰ ποντιακά τραγούδια, τή λύρα. - Καί πῶς τά καταλαβαίνεις, τοῦ ἀπαντοῦσε μέ ἀπορία καί θαυμασμό ὁ πατέρας.

Μά ὁ Παυλάκης, ἔτοιμος πάντα, τραγουδοῦσε ἀμέσως ἕνα ποντιακό τραγούδι τόσο ὁμορφα, τόσο γνήσια, πού προκαλοῦσε τή συγκίνηση στούς γονεῖς του, οἱ ὁποῖοι τό καμάρωναν μέ περηφάνεια κι ἦταν ἡ κρυφή χαρά τους.

Τό ἀτύχημα ὅμως ἔσβυσε αὐτή τή χαρά καί δέν ἄφησε στόν Παυλάκη νά συνεχίσει τήν ὥραϊα ποντιακή παράδοση, ἀνάμεσα στίς ἀντιξοότητες τῆς σημερινῆς ζωῆς. - Πληροφορούμεθα, πῶς ἰδιαίτερα ὁ πόνος τοῦ πατέρα ἐκφράστηκε πιό δυνατά. Ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ ἐνέπνευσε σ' αὐτόν πολλά τραγούδια, ὅπου ὁ πονεμένος κύρης ἔγινε θλιμένος ποιητής τοῦ νεκροῦ γιοῦ του. Καί αὐτός ὁ πόνος, ἔτσι ὅπως ἐκφράζεται, δείχνει τό μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς, μιά εὐγένεια, ἕνα συγκρατημένο κλάμα.

Τοῦ Ἀγίου-Παύλου σήμερα, γιορτή τοῦ προσφιλοῦ παιδιοῦ καί ταυτόχρονα τό μνημόσυνό του. Διπλός ὁ πόνος, γιατί δοκιμάζεται τήν ἡμέρα ὅπου ἄλλοτε δοκιμάζονταν ἡ χαρά.

..... Λ Υ Ρ Α

Ἀνοῦστε ~~ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ~~ μερικά ἀπό τά δίστιχα τοῦ πατέρα:

Ἐχτύπεν ἡ πόρτα μου καί εὔκερα ἐνοῖεν
τερῶ, Παῦλε μ' ν' ἐλέπω σε, τό κάρδοπο μ' ἐλῦεν.

Παῦλε μ' ἡ ψύ μ' ἐμαύρυνεν, ἡ καρδία μ' ἐλῦεν
βρούλαν ἐπέρεν γιάβρινα μ', ἐκᾶεν κι ἐμανλιν.

Τραγωδιάνος ἐγέντονε, πουλόπο μ' ἄρ ὁ κύρης
ἔλα Παῦλε μ' τ' ἄε-Παυλῇ καί ντός σό παραθύρι σ'.

Παῦλε μ' τή μάνας καί τόν κύρτσ' καί ντ' ἄσκειμα ἐκλαῖντσες
ἕναν χρόνον ἐπέρασεν κι ἐσύ τιδέν κι ἐμέντσες.

...Πονεμένοι γονεῖς, τό ἐκλετό σας παιδί, θά ζήση πάντα ἀνάμεσά μας.
Ἡ ἀγάπη τῶν συγγενῶν καί φίλων ἄς σταθῇ σάν παρηγοριά σέ σᾶς.
Τό καθῆκον σας τό ἐκτελάσατε ^{εἰς τὴν} ἀνέραιο. Τώρα ἡ ζωὴ καί πάλι σᾶς προ-
σκαλεῖ. Ἡ ὑπομονὴ ἄς δημιουργήσῃ σιγά-σιγά σέ σᾶς τήν αἰσιοδοξίαν
καί πάλι, γιὰ νά διώξετε ἔτσι τό παράπονο κι' ἀπό τὰ ἄλλα σας παιδιά,
πού περιμένουν ἀπό σᾶς τό παράδειγμα τοῦ θάρρους καί τῆς παρηγοριᾶς.

.....ἡ λύρα σταματᾷ σέ λίγα δευτερόλεπτα.....

Τέτοια εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ, γιομάτη ἀπό ὁμορφιές, καὶ ὕμους, χαρές,
ἀσχήμιες, λουσιμένη ^{ὁλοῦς ἡ γῆ} μέ τό λαμπρό φῶς τῆς ἀγάπης, κι' ἄς συννεφιάζει
ποῦ καί ποῦ. Γρήγορα τῆς χαρᾶς ὁ ἥλιος θά σκορήσῃ τοῦ πόνου τὰ
μαῦρα σύννεφα.

.....Λ.Τ.....

Αἰσθανόμεθα τήν ὑποχρέωση, ἀγαπητοί ἀκροαταί, νά εὐχαριστήσωμε ὅλους,
πού μᾶς βοηθοῦν στή Λαογραφική μας προσπάθεια.

Ἀπό τὰ ἀγαπημένα χωριά τοῦ Κιλκίς, συχνά πέρνουμε τόν τελευταῖο
καιρό γράμματα, ὅπου θί καλοί μας φίλοι, μᾶς στέλνουν διάφορα ποντιακά
τραγούδια. Σᾶς εὐχαριστοῦμε φίλοι μας. Στέλνομε καί ἐμεῖς τήν ἀγάπην
μας σ' ὅλους ἐσᾶς, πού μᾶς παρακολουθεῖτε μέ τόσον ἐνδιαφέρον.
Στέλνομε ἐπίσης τήν ἀγάπην μας σ' ὅλους τοὺς ἀκροατάς, φίλους τῆς
ἐκπομπῆς μας, πού μᾶς χαρίζουν τήν προσοχή τους.

.....Λ.Τ.....

Σέ προσεχεῖς ἐκπομπές μας ὁ Στάθης Εὐσταθιάδης θά παρουσιάσῃ διά-
φορα στιγμιότυπα ἀπό τή νεοποντιακή ζωή. - Ἐδῶ τελειώνει ἡ ἐκπομπή
μας, Μὴ ξεχάσετε νά μᾶς ἀκούσετε τήν ἐρχομένη Δευτέρα στίς δύο ~~πρ~~
παρά εἴκοσι καί τό ἄλλο Σάββατο στίς 6 καί τέταρτο τό ἀπόγευμα.

.....ἡ λύρα μέ τό τραγούδι τοῦ προηγούμενου σκοποῦ
κλείνουν τό πρόγραμμα.....